

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/302/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717209058
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5717209058.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobkyne: B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. X, XXX XX D. A., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: Margarétou Maďarovou, bytom V.. V. XXXX/X, XXX XX D., proti žalovanému: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, o určenie dohody o splátkach za neplatnú, o určenie dohody o splátkach za premlčanú, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 390 €, na odvolanie žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 5Csp/124/2017-242 zo dňa 25. októbra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a IV. z r u š u j e a v tomto rozsahu mu v r a c i a vec na ďalšie konanie.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. zostáva n e d o t k n u t ý .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni istinu 120 € a vo zvyšnej časti bezdôvodného obohatenia 270 € žalobu zamietol. V časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala určenia Dohody o splácaní v splátkach zo dňa 20.12.2013 za neplatnú a za premlčanú, konanie zastavil. Žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Mal za preukázané, že medzi žalobkyňou ako spotrebiteľom a právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s., ako dodávateľom bola dňa 29.03.2006 uzavretá Zmluva o pripojení, vrátane Dodatku k Zmluve o pripojení, ktorou sa právny predchodca žalovaného zaviazal poskytovať žalobkyni služby dohodnuté v zmluve, za ktoré sa žalobkyňa zaviazala platiť sumy vyúčtované právnym predchodcom žalovaného. Predmetom tohto konania sú faktúra č. 808000706759, ktorou právny predchodca žalovaného vyúčtoval žalobkyni sumu za služby poskytnuté v období 15.08.2010 - 14.09.2010 celkom vo výške 125,10 € s dátumom splatnosti dňa 5.10.2010, ďalej faktúra č.807000271996, ktorou právny predchodca žalovaného vyúčtoval žalobkyni sumu za služby poskytnuté v období 15.10.2010 - 14.11.2010 celkom vo výške 54,92 € s dátumom splatnosti dňa 5.12.2010 a faktúra č. 80700028536, ktorou právny predchodca žalovaného vyúčtoval žalobkyni zmluvnú pokutu vo výške 730,26 € s dátumom splatnosti dňa 3.10.2011. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalovaného a žalovaným dňa 22.11.2013 došlo k postúpeniu pohľadávky právneho predchodcu žalovaného voči žalobkyni na žalovaného v tomto konaní. Následne došlo dňa 20.12.2013 zo strany žalobkyne k Uznaniu dlhu a uzavretiu Dohody o splácaní v splátkach. Uznanie dlhu sa týkalo peňažnej pohľadávky voči žalovanému vyplývajúcej z faktúry č. 808000706759, faktúry č.807000271996 a z faktúry č. 80700028536, ktorá predstavovala sumu vo výške 1 053,97 €. Žalobkyňa sa zaviazala dlžnú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,30 € s dátumom

splatnosti prvej splátky dňa 30.12.2013. Žalobkyňa plnila v období od 31.12.2013 do 17.3.2017 celkom vo výške 390 €.

3. Zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného na základe Zmluvy o pripojení zo dňa 29.03.2006 je vzťahom spotrebiteľským, v ktorom žalobkyňa vystupovala ako spotrebiteľ. Konanie v časti určenia, že Dohoda o splácaní v splátkach je neplatná a premlčaná, bolo zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu žaloby žalobkyňou. Pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie, domáhala sa vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 390 €, ktoré predstavuje splátky uskutočnené v období od 31.12.2013 do 17.3.2017 na základe Dohody o splácaní v splátkach uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 20.12.2013. Predmetnú dohodu považuje za neplatnú, z ktorého dôvodu sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Súčasťou dohody bolo uznanie dlhu z faktúr č. 807000285360, č. 807000271996 a č. 808000706759.

4. Faktúrou č. 80700028536 právny predchodca žalovaného vyúčtoval žalobkyni zmluvnú pokutu vo výške 730,26 €. Zmluvná podmienka, ktorej dojednanie medzi zmluvnými stranami súd z predložených listinných podkladov nemal preukázané, je pre rozpor s citovaným ust. § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka neplatná a z toho dôvodu neprijateľná, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Nakoľko súd samotné dojednanie zmluvnej pokuty pre prípad porušenia povinností žalobkyňou vyplývajúcich z uzavretej Zmluvy o pripojení nemal preukázané, takúto zmluvnú podmienku nemožno považovať za individuálne dojednanú. Žalobkyňa tak z neplatného právneho úkonu nebola povinná plniť. Medzi žalobkyňou a žalovaným však došlo k platnému uznaniu dlhu vyplývajúceho z faktúry č. 807000271996 a z faktúry č. 808000706759. Žalobkyňa tak bola povinná zaplatiť sumu celkom vo výške 180,02 € (125,10 € + 54,92 €). V období od 31.12.2013 do 17.03.2017 žalobkyňa uskutočnila úhrady celkom vo výške 390 €, výšku týchto úhrad žalovaný v priebehu konania žiadnym spôsobom nespochybnil. Z rozpisu splátok žalobkyne vyplýva, že k úhrade sumy vyúčtovanej faktúrou č. 807000271996 a faktúrou č. 808000706759 došlo dňa 21.8.2014, následne počnúc dňom 13.10.2014 žalobkyňa plnila na zmluvnú pokutu vyúčtovanú faktúrou č. 80700028536. Žalobkyni by tak vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 210 € (390 € - 180 €). Žalovaný v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 15.06.2018 vzniesol námietku premlčania pre všetky plnenia uskutočnené žalobkyňou dva a viac rokov spätne pred podaním žaloby, t.j. všetky plnenia uskutočnené pred 16.6.2015. Premlčacia doba na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia žalobkyni, v zmysle vyššie uvedeného, začala plynúť dňom 13.10.2014, t.j. dňom kedy žalobkyňa začala plniť na zmluvnú pokutu. Časť sumy, ktorú žalobkyňa plnila v období od 13.10.2014 do 23.3.2015 je vzhľadom na dátum podania žaloby a dvojročnú subjektívnu lehotu na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčaná. Sú to úhrady celkom vo výške 90 €. Výška bezdôvodného obohatenia, ku ktorému došlo na strane žalovaného plnením z neplatného právneho úkonu tak predstavuje sumu vo výške 120 € (210 € - 90 €).

5. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Žiadnej strane nepriznal náhradu trov konania s prihliadnutím na pomer úspechu strán v konaní. Žalobkyňa bola úspešná v časti vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 120 €. V časti, v ktorej súd žalobu zamietol a konanie po čiastočnom späťvzatí žaloby zastavil, bol úspešný žalovaný, avšak nemožno hovoriť o úspechu jednej zo strán sporu v konaní.

6. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie žalovaná, keď poukazuje na to, že v žalobnom návrhu opísala všetky relevantné skutočnosti, dôkazy a tvrdenia a na spresnenie poukazuje na ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka, že uznanie dlhu je jednostranne podpísané žalobkyňou a uznanie dlhu a Dohoda o splácaní v splátkach zo dňa 20.12.2013 obsahuje neprijateľné podmienky - zmluvnú pokutu. Uznanie dlhu pochádza z premlčaných pohľadávok, z faktúr č. 7008503715, ktorej splatnosť skončila dňom 6.10.2013 vo výške 125,10 € a z faktúry č. 7010520862, ktorej splatnosť skončila dňa 6.12.2013. Žalovaný je na slovenskom trhu od 15.2.2002, existuje už mnoho rozhodnutí súdov Slovenskej republiky o vydanie bezdôvodného obohatenia v prospech spotrebiteľa od žalovanej spoločnosti. Má za to, že v jej prípade podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ide o nedodržanie princípu rovnosti zbraní ako jedného z prvkov širšej koncepcie spravodlivého konania. Má za to, že zo strany žalovaného ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, nakoľko tento naďalej používa pri uzatváraní zmlúv (dohôd) nekalé praktiky a neprijateľné podmienky (zneužíva nevedomosť spotrebiteľov, zasiela výhražné, zavádzajúce, nepravdivé listy, len aby zarobili na obyčajných ľuďoch, priemerných spotrebiteľoch). Posledný list od žalovaného obdržala 21.9.2018, t.j. v deň pojednávania na

Okresnom súde Martin. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/121/2009, právo na vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenia, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo. O možnosti brániť sa voči nekalým a neprijateľným podmienkam v zmluvách sa dozvedela až v máji 2017, na základe čoho zaslala žalovanému dňa 5.5.2017 mimosúdnu dohodu o zrušení splátkového kalendára a týmto momentom sa skutočne dozvedela, kto sa na jej úkor obohacuje. Preto je toho názoru, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil námietku premlčania žalovaného, keď na jednej strane právo priznáva a na druhej nie. Právo priznal nerovnomerne, neprimerane a v neprospech spotrebiteľa. Okresný súd mal dostatočne preukázané splnenie podmienok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako aj opodstatnenosť a potrebu jeho vydania. Preto navrhuje vyniesť rozsudok, keď žalovaný bude zaviazaný vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 390 € a nahradiť jej trovy konania.

7. Žalovaný podal odvolanie, čo do trov konania. Navrhuje zmeniť rozhodnutie vo výroku o trovách konania tak, že v časti predmetu sporu o zaplatenie 390 € mu bude priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 38,46 % a v časti sporu o určenie Dohody o splátkach za premlčanú a neplatnú náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Argumentácia súdu prvej inštancie, že vzhľadom na pomerné úspechy strán sporu nemožno hovoriť o úspechu jednej zo sporiacich sa strán, je nesprávna a v rozpore s § 255 Civilného sporového poriadku. Správnu aplikáciu právnych predpisov by musel dospieť k záveru, že žalovanému ako prevažne úspešnej sporiacej strane v časti o zaplatenie 390 € prináleží náhrada trov konania 38,46 % a v časti sporu o určenie neplatnosti Dohody o splátkach v zmysle zodpovednosti za zavinenie podľa § 256 ods. 1 CSP žalobkyňa znáša náhradu trov konania. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

8. Žalobkyňa sa nevyjadrila k odvolaniu žalovaného a zároveň žalovaný sa nevyjadril k odvolaniu žalobkyne.

9. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie podali sporové strany proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 360 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle ustanovení § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým v časti zamietol žalobu a vo výroku IV. o náhrade trov konania, zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie. Vo výrokoch I. a III. zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

10. Hoci žalobkyňa podala odvolanie voči celému rozsudku, z obsahu tohto odvolania vyplýva, že jej odvolanie smerovalo proti výrokom, ktorým bol jej žalobný návrh čiastočne zamietnutý, a tým pádom aj voči závislému výroku o náhrade trov konania. Vzhľadom k tomu, že podľa § 124 ods. 1 CSP sa každé podanie posudzuje podľa jeho obsahu, odvolací súd sa zaoberal iba týmito výrokmi, ako aj s poukazom na odvolanie žalovaného, ktorý podal odvolanie voči výroku IV. o náhrade trov konania.

11. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), kto sa na úrok iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

12. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 OZ). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenia, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 OZ).

13. V prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia zákon ustanovuje 2-ročnú subjektívnu a 3-ročnú, resp. 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to i napriek tomu, že oprávnenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Pokiaľ skončí plynutie jednej z nich a dôjde k vznieseniu námietky premlčania, premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či

oprávnený o ňom vedel alebo nie. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Keďže oprávnený sa o bezdôvodnom obohatení nemôže dozvedieť skôr, ako vzniklo, ani subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr ako objektívna. Z uvedeného vyplýva, že dĺžka objektívnej premlčacej doby nemôže byť nikdy prekročená, a to ani v prípade, ak by subjektívna doba mala ešte plynúť, prípadne, ak plynúť nezačala. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil, vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia premlčacej doby vôbec relevantné (rozhodnutie NS SR 1Cdo/67/2011).

14. Súd prvej inštancie začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty stotožnil so začiatkom plynutia objektívnej premlčacej lehoty, a to dňom, kedy došlo k zaplateniu jednotlivej splátky zo strany žalobkyne na účet žalovaného. Žiadnym spôsobom sa nevysporiadal s tvrdením žalobkyne, že mala nadobudnúť vedomosť o bezdôvodnom obohatení začiatkom roka 2017, z ktorého dôvodu i žalovanému zaslala listom zo dňa 5.5.2017 pokus o mimosúdnu dohodu a zrušenie splátkového kalendára. Súd prvej inštancie sa s týmito argumentmi žalobkyne žiadnym spôsobom nevysporiadal a ani nedotazoval žalobkyňu, na základe akých okolností sa mala o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedieť začiatkom roka 2017, ako to tvrdí vo svojich vyjadreniach. Pri posúdení subjektívnej premlčacej doby, ako to už bolo vyššie konštatované, je vždy nevyhnutné skúmať subjektívny moment a v prípade spotrebiteľských vzťahov nie je možné automaticky prezumovať vedomosť spotrebiteľa o právnej úprave a jej dôsledkoch, a teda nie je možné ani automaticky počítat začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty spoločne s plynutím objektívnej premlčacej lehoty.

15. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov; ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Ústavný súd SR vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov sporových strán (IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07).

16. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie nespĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP v časti vyslovenia, že medzi žalobkyňou a žalovaným došlo k platnému uznaniu dlhu vyplývajúceho z faktúry č. 807000271996 a č. 808000706759 bez bližšieho zdôvodnenia, na základe ktorého dospel k takémuto záveru. Na námietku žalobkyne, že malo dôjsť k uznaniu premlčaného dlhu odvolací súd považuje za nutné podoznieť, že plnenie premlčaného dlhu sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje, a to s poukazom na ustanovenie § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy. Teda pokiaľ nebude posúdené, že žalobkyňa nemala povinnosť z uvedených faktúr plniť, iba samotné konštatovanie, že uznala a plnila premlčaný dlh, nie je dôvodom na vydanie bezdôvodného obohatenia.

17. Vzhľadom na konštatované, súd prvej inštancie sa nedostatočne zaoberal jednak uznaním dlhu z faktúr č. 807000271996 a č. 808000706759, začiatkom plynutia subjektívnej premlčacej doby a tvrdeniami žalobkyne v tomto smere. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo

výroku II. a IV. zrušil a v tomto rozsahu mu vrátil na nové prejednanie. V novom prejednaní sa súd prvej inštancie bude zaoberať skutočnosťami, ktoré sú mu vyššie vytýkané a vo veci opätovne rozhodne.

18. Pokiaľ ide o trovy konania, odvolací súd sa stotožňuje s odvolaním žalovaného, že odôvodnenie súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o náhradu trov konania, je nedostatočné a nepresvedčivé, keď poukazuje, že vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, ktoré hovorí o plnom úspechu jednej zo sporových strán, avšak z obsahu vyplýva, že aplikoval ustanovenie § 255 ods. 2 CSP a uvedené tiež nedostatočne odôvodnil s poukazom na to, že došlo aj k čiastočnému zastaveniu konania na základe späťvzatia žaloby žalobkyňou, kedy malo byť aplikované ustanovenie § 256 ods. 1 CSP.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)